

KAPITTELSTOKJES

Nog meer Gemertse orgelbouwers...

Willy Ivits attendeerde de redactie op zekere Gerard Verperssen die in 1703 te Hasselt een nieuw orgel plaatste in de begijnenkerk aldaar. Meer wist hij ook niet, maar het stond in "Kroniek van Hasselt" geschreven door Grauwels, oud-rijksarchivaris van Belgisch Limburg. Een betrouwbare bron en bovendien een gegeven dat wonderwel past in het een jaar of wat geleden in ons tijdschrift te berde gebrachte 'materiaal' onder de kop: "Was Gemert een orgelbouwerscentrum?"

Willy voegt aan de reeds bekende orgelbouwers uit Gemert de naam toe van een tot dusver onbekend persoon uit Gemert uit diezelfde beroeps categorie. Interessant is verder te zien dat de Gemertse orgelbouwers ook afzet vonden in Zuid-Nederland. Dat orgels (van Mathijs Verhofstadt) van hieruit naar het noorden gingen wisten we al, dat ze evenwel ook werden geïnstalleerd in de zuidelijke Nederlanden, de bakermat van de orgelcultuur, dat was tot dusver onbekend.

(Red.-AO)

Liedje "Het Gemerts troepke"

Onderstaand liedje werd en wordt gezongen door Nel van den Berk in Huize Ruijschenbergh. Volgens haar werden met het Gemerts troepke twee van haar broers en hun vrienden bedoeld, die samen gezellig optrokken. Bij het lezen en horen van het liedje komen de volgende vragen boven:

- 1 Wie kent de tekst verder nog?
- 2 Is het een echt Gemerts liedje of werd het op andere plaatsen ook gezongen met vervanging van het woord Gemert door een andere plaatsnaam?
- 3 Zijn er misschien varianten bekend?

't Gemerts troepke

Zijn er de jongens van Gemert weer bijeen
't is zo'n aardig troepke, zo vindt ge er bijna geen
als trouwe kameraden daar moet men overeen
en we zijn er met z'n allen en 't is er ja maar één.

En is 't vastenavond of kermis in ons land
dan is 't Gemerts troepke ook weer bij de hand
we drinken goed ons glaasje en maken veel plezier
en dan zeggen andere mensen: Kijk dat troepke is weer hier.

En bij de winteravonden dan blijven we op de haard
dan gaan we niet uit wandelen maar spelen we met de kaart
en om ons dan te verkwikken gaan wij een potje rikken
is dat niet 't hele levensduur dat ons zo goed bewaart.

Een variant op het liedje van Nel van den Berk trof ik kort daarna al aan in de collectie "Gemertse liedjes" van Toos van de Burgt en Ine Jonkers, die zich bevindt in de Heemkamer (zie liedje I-14); de tekst daarvan volgt hierna:

In Gemert is een clubje
zoo is er nergens geen
als gezworen kameraden
de moed is ondereen
wij hebben ook veel vrienden
en maken veel plezier

we zijn er met ons allen
en wij zijn er ja maar een.

Als trouwe kameraden
zijn wij hier weer te saam
en drinken hier ons biertje
en laten ons wat gaan
en kumt er dan 'n ander
geene kerel van fatsoen
die drinkt ons van de sokken
en dor kande niks an doen.

En in de winteravond
dan zitten we bij den haard
dan gaan we niet uit wandelen
maar spelen met de kaart
om ons wat te verkwikken
gaan wij een potje rikken
er is geen beter leventje
dat ons zoo zeer behaagt.

Er is een van ons
die de meid zoo zeer behaagt
en op 't allerlaatste
de wederliefde vraagt
dan zullen wij genieten
hetgeen ons hart verblijd
dan zeggen ons Gemertsen mensen
Viva die lieven tijd!

Kent een van de lezers misschien nog meer varianten of wellicht de herkomst van het liedje?

Martien van der Wijst, Heerlen.